

L.p.	Nazwa gatunku	Norka amerykańska <i>Mustela vison</i>	Jenot <i>Nyctereutes procyonoides</i> Gray	Szop pracz <i>Procyon lotor</i>
1	Status gatunku w Polsce	Inwazyjny gatunek obcy	Inwazyjny gatunek obcy	Inwazyjny gatunek obcy
2	Liczebność	37 373 osobników (dane z 2006 r.); liczebność wzrastająca	43 945 (dane z 2006 r.); liczebność wzrastająca	73 osobniki (dane z 2006 r.); liczebność wzrastająca
3	Biologia i opis gatunku	<p>Ubarwienie zazwyczaj ciemnobrązowe, prawie czarne z brązowym odcieniem, często z rozmaicie rozmieszczonymi niewielkimi białymi plamami na podbródku, gardle lub brzuchu, a czasem również na łapach. Gęsta, wodoodporna sierść to jedno z przystosowań do ziemno-wodnego trybu życia.</p> <p>Wyraźny dymorfizm płciowy. Samice są mniejsze i połowę lżejsze od samców.</p>	<p>Jenot przypomina wyglądem i wielkością szopa pracza lub małego psa. Ma dość długi tułów i krótkie kończyny. Ogon jest stosunkowo krótki, gruby i puszysty. Głowa mała, pysk krótki spiczasty, uszy krótkie i zaokrąglone. Po bokach głowy, na policzkach, występują długie włosy tworzące charakterystyczne "bokobrody". Ubarwienie futra jest bardzo zmienne, zazwyczaj płowo-bure lub brunatno-szare z czarnym nalotem. Na pysku czarna plama obejmująca oczy, policzki i bokobrody, tworzy charakterystyczną maskę. Sierść jest gęsta, długa i puszysta.</p>	<p>Głowa szeroka z wąskim pyskiem; futro niezbyt długie, lecz gęste, puszysty przegowany ogon; ubarwienie szaro-żółte i biało-czarne, na wysokości oczu czarna smuga.</p>
		<p>Doskonale pływa i nurkuje, na lądzie szybko biega, wspina się po drzewach. Norka aktywna jest o różnych porach, najbardziej jednak o zmierzchu i nocą. Zasiedla różnorodne środowiska, preferuje przy tym sąsiedztwo wszelkiego cieków i zbiorników wodnych: rzek, kanałów melioracyjnych, jezior, stawów i wybrzeży morskich, pojawia się też wśród osad ludzkich. W zasobnych siedliskach osiąga zagęszczenie do 20 osobników na 10 km cieku wodnego.</p> <p>Na kryjówkę wybiera dziuple, nory, zajęte lub opuszczone żeremia bobrów, stopy kamieni, zazwyczaj położone w pobliżu wody.</p> <p>Terytorium samca zazwyczaj pokrywa się z arealami kilku samic, a w zasobnych w</p>	<p>Jest to gatunek monogamiczny; samiec i samica tworzą trwałe pary, zasiedlające wspólny areal i przez większą część roku razem się przemieszczają, żerują, odpoczywają i opiekują potomstwem. Ruja odbywa się w lutym i marcu. Samica rodzi zwykle 7-9 (maks. 16) młodych. Młode przychodzą na świat na przełomie kwietnia i maja w gnieździe zlokalizowanym zazwyczaj w spróchniałych pniach leżących drzew, norach bądź gęstej roślinności.</p> <p>Prowadzą nocny tryb życia, jednak w okresie wychowu młodych są aktywne również w ciągu dnia. W czasie mroźnych zim zmniejszają swoją aktywność i mogą zapadać w stan odrętwienia, trwający</p>	<p>Ruja trwa od lutego do marca. Po ciąży trwającej 60-65 dni, rodzi się 4-6 (8) młodych. Po ok. 20 dniach otwierają im się oczy. Samica karmi je przez ok. miesiąc. Samce uzyskują dojrzałość płciową po 2 latach, a samice po roku.</p>

		pokarm siedliskach może także zachodzić na terytoria innych samców. W kwietniu-maju samica rodzi 1-6 młodych, które do jesieni pozostają z matką, a wiosną mogą przystępować do rozrodu.	nawet kilka tygodni. W okresach ociepleń zimowych wychodzą z nor w poszukiwaniu pokarmu, szczególnie padliny.	
4	Sposób odżywiania	Drapieżnik - pokarm różnorodny: ryby, płazy, ptaki, owady	Drapieżnik - wszystkożerny: jaja i pisklęta ptaków, ryby, płazy, owady, podziemne części roślin	Drapieżnik - wszystkożerny: ptaki, jaja, małe ssaki, owady
5	Przyczyny pojawienia się gatunku w Polsce	<ul style="list-style-type: none"> Przemysł futrzarski (w Polsce i krajach sąsiednich, głównie w Niemczech), Handel i hodowla zwierząt domowych, Rozprzestrzenił się po introdukcji w sąsiednim kraju (Białoruś) 	<ul style="list-style-type: none"> Rozprzestrzenił się w Polsce po introdukcji w krajach sąsiednich (Białoruś, Ukraina, Niemcy, Węgry, Austria) 	<ul style="list-style-type: none"> Gatunek został celowo sprowadzony, Rozprzestrzenił się w Polsce po introdukcji w krajach sąsiednich (Niemcy, Czechy, Białoruś)
6	Sposoby przedostania się gatunku do środowiska przyrodniczego	<ul style="list-style-type: none"> Celowe wsiedlenie – nie istniały przepisy dotyczące introdukcji, Ucieczka z hodowli; Samodzielne przedostanie się z sąsiedniego kraju 	<ul style="list-style-type: none"> Samodzielna inwazja do środowiska przyrodniczego po wcześniejszej introdukcji w sąsiednim kraju 	<ul style="list-style-type: none"> Celowe wsiedlenie – nie istniały przepisy dotyczące introdukcji, Ucieczka z hodowli; Samodzielne przedostanie się z sąsiedniego kraju
7	Siedliska zajmowane w zasięgu wtórnym	Jeziora, stawy, rzeki, kanały melioracyjne, pojawia się także wśród osad ludzkich	Tereny podmokłe, bagienne, torfowiska, turzycowiska, brzegi jezior	Lasy
8	Skala wpływu	Wpływ istotny na: gęgawa, krzyżówka, łyska; Wpływ średni na: perkozy; Wpływ mały na: rybitwy, kszuka	Wpływ mały: kaczkowate, ptaki wodne, wodno-błotne	Wpływ istotny – ptaki siewkowe, ptaki wodno-błotne
9	Skutek wpływu	Gatunek bardzo destrukcyjny dla rodzimych zoonoz, wręcz wyniszczający populacje niektórych ptaków i ssaków	Gatunek jest nosicielem wielu pasożytów zagrażającym gatunkom z rodzimej fauny.	Sieje spustoszenie w ptasich lęgach. Wyrządza szkody wśród innych drobnych oraz średnich (np. zajęce) kręgowców, wpływając tym samym na strukturę i funkcjonowanie zespołów ekologicznych. (
10	Kontrola gatunku	Kontrolowany z ograniczonym skutkiem z wykorzystaniem pułapek żywo łownych; największą skuteczność odnotowano w	Gatunek łowny od 1.07 do 31.03, a w obwodach łowieckich, w których występuje cietrzew lub głuszec - przez cały rok.	Gatunek kontrolowany, jednak z ograniczonym skutkiem.

		okresie największej aktywności norek: wiosną, a szczególnie jesienią	Liczebność w sposób naturalny jest redukowana przez choroby (wściekliznę), duże drapieżniki (psa, wilka, rysia, orła przedniego, bielika, jastrzębia i puchacza). Proponowane formy zwalczania: odstrzał/ pułapki żywołowne	
--	--	--	---	--

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

MINISTERSTWO OCHRONY ŚRODOWISKA
I GOSPODARKI WODNEJ
ALAUDA

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Dofinansowano ze środków Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej